

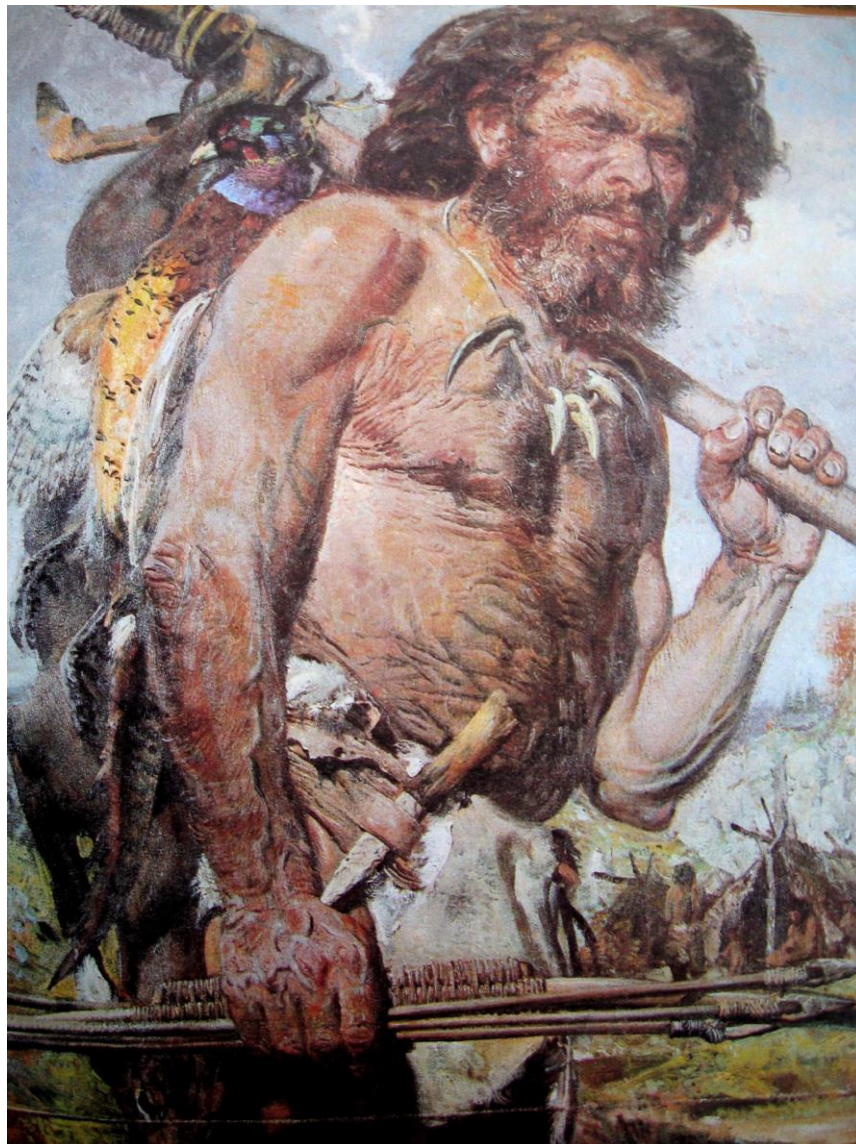

Átjáró az ősvilágba

A múlttal kapcsolatban az a legnagyobb kérdés, találunk-e egy átjárót, amin keresztül eljuthatunk abba a világba, ahol őseink éltek, s közvetlen módon vizsgálhatjuk az ott leledző dolgokat. Mivel időutazó gépet ez idáig még nem találtak föl, ezért hagyatkoznunk kell a múltból ránk maradt tárgyakra.

Ezt egyébként már megtették sokan, így pontosan tudható, hogy az ősi korokban, a kőkorszakban, a vadászoknak volt íja, nyila, kőpengés kése és dárdája.

Ez egy fél átjáró, mely arra elég, hogy rekonstruálni tudjuk, hogyan nézett ki egy férfi akkoriban. Így született az itt látható rajz.

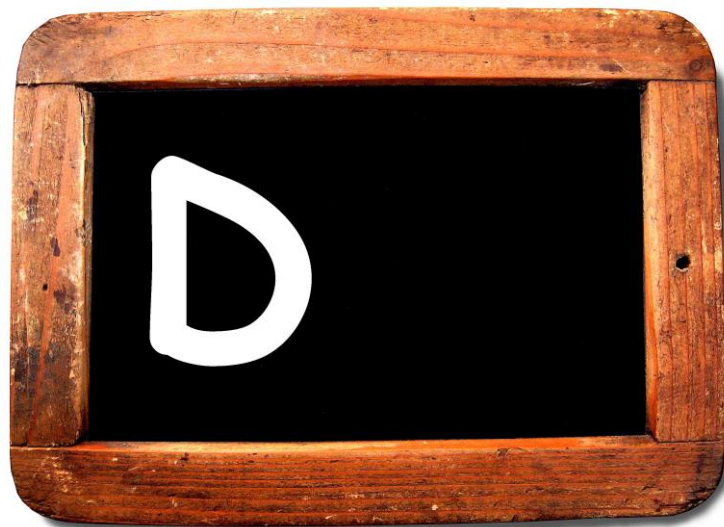

De erről a rajzról nem derül ki, emberünk hogyan szólította a kezeiben s övén tartott tárgyakat.

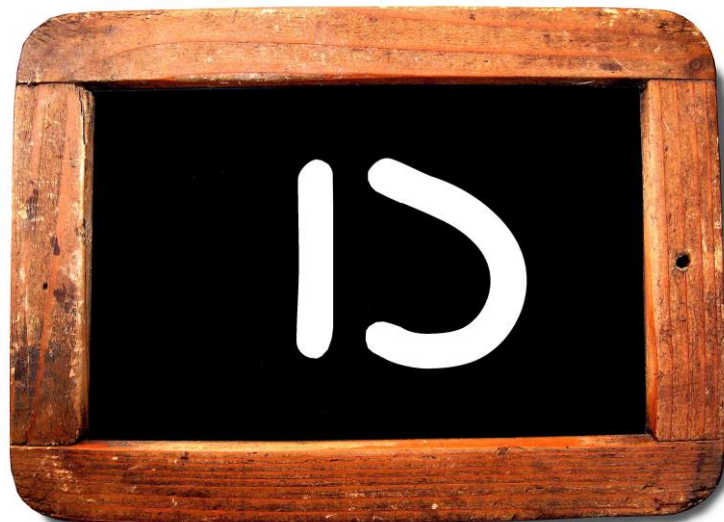
Jöjjön hát egy kísérlet a nevezett tárgyakban rejlő logikákkal!

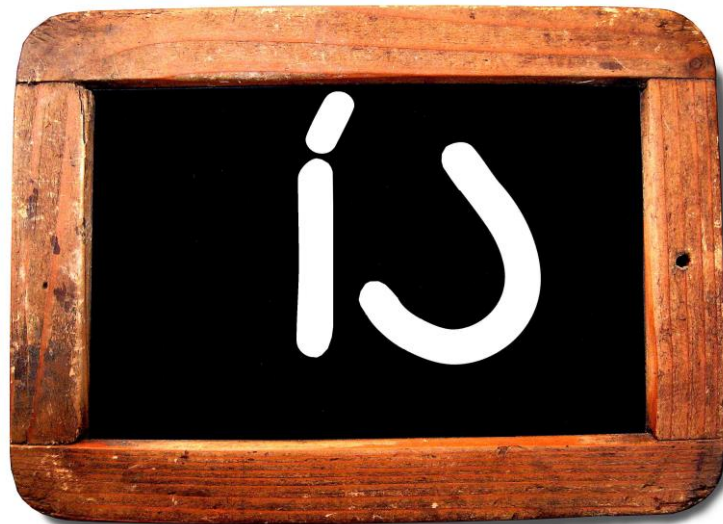
Első eszköz legyen az íj.

Íme palatáblán az íj egyszerű rajza:

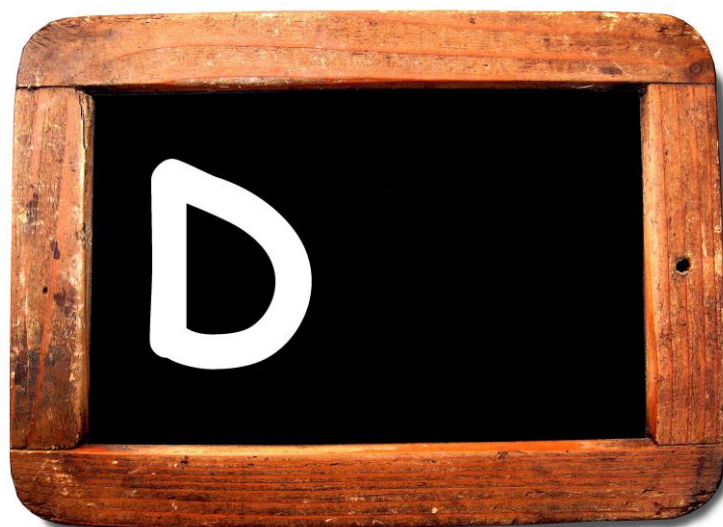
Ha kettébontjuk ezt a képet egy egyenesre és egy hajlításra, csupán egy ékezet és egy pici forgatás kell, hogy tisztán olvashassuk, miért nevezzük íjnak az íjat.

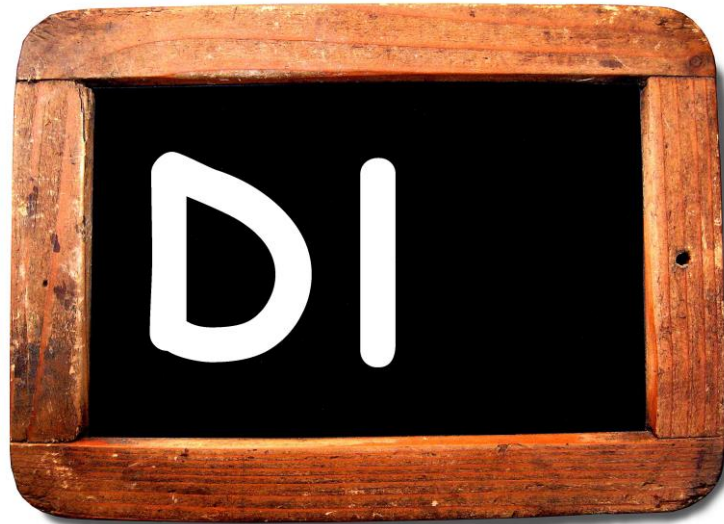

Ha a nyelvesszőről gondolkodunk, akkor az íjhoz tartozó egyenest kell leírnunk, mely el tud távolodni.

Palatáblán az íj:

Palatáblán az íjhoz tartozó egyenes, mely mellé, ha lábat rajzolunk, az eltávolodás szimbólumát, egy L betűt, leírtuk, amire gondoltunk.

Annyit kell hozzátenni, hogy ha ezt az írást keverék, rovás és latin betűs szövegnek értelmezzük, akkor a latin D betű helyett rovás NY betűt kell olvasnunk.

És megint csak egy ékezet, hogy lássuk, ez az eszköz, a nyíl, nekünk a mai napig nyíl.

Dárda.

Megint le kell írni, mi a hozzá tartozó logika. Kiindulásként vegyük alapul, a dárda kinézetre olyan mint egy hatalmas nyílvessző a tollas vége nélkül. (Megjegyzendő: A **tolás** vég a **tollas** vég. A szó betűkettőzés és ékezetmódosítás eredménye.)

Palatáblán az íj, és a hozzá tartozó szűrős ár, nem más, mint a nyílvessző:

Mivel a dárdának nincs meg a vége, ezért írjuk le a nyílvesszőt még egyszer, és vegyük el a végét.

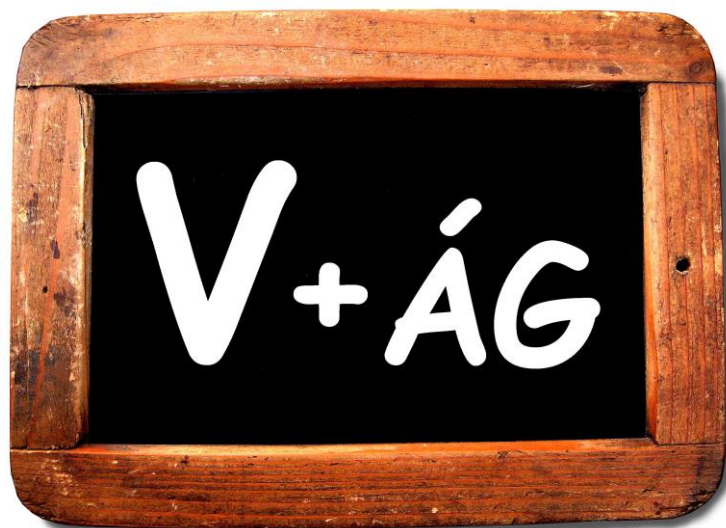

A kapott eredmény egy ékezzettel különbözik attól a szótól, melyet a magyarban a dárdára használnak az őskor óta.

A kés egyszerű történet. V alakú éle és ÁG nyele adja a funkcióját.

VÁG. Igen, erre van használva. A magyar nyelv ezt a kőkor óta tudja.

És végül jöjjön még egy gondolat az íjjal kapcsolatban. Arról az egyenesről, mely, ha szétszedik az íjat, feltekerhető. Az íj húrjáról.

Palatáblán az egyenes, mely íjhoz tartozik:

A HÁROM azt jelenti ékezet nélkül, kettébontva: HA ROM.

ÍJ, HA ROM = ÍJ SZÉTSZERELT ÁLLAPOTBAN

Egyenes = I

Íj, ha rom = D 3

Feltekerés = G

Ha merjük forgatni a 3-at, E betű lesz belőle. Kapott szavunk így az IDEG, az íj húrjának egyik megnevezése a magyar nyelv rendszerében.

Átjárót kerestünk az ősvilágba.

Íme az ősvilág gondolkodásának tökéletes lenyomata. A magyar nyelv alkalmas, hogy hidat alkosson oda, ahová ez idáig nem vezetett út sehonnan. Érdeemes ásatásokat végezni, gondolatokat feléleszteni nyelvünk csodálatos hagyatékában, hogy megérthessük, mi járt vadászó őseink kobakjában.